25/10/2019

28η Οκτωβρίου στην ευλογημένη Σκανδιναυϊκή Γη

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Επίκαιρη Επισκοπική Εγκύκλιος 28ης Οκτωβρίου 1940 του Σεβ. Μητροπολίτου Σουηδίας και πάσης Σκανδιναυΐας κ. Κλεόπα, όπου, όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά:

“Το έπος του ’40 ζωγραφίζεται ανάγλυφα και ζωντανά μέσα από τον, με γενναιότητα, αποχαιρετισμό των στρατιωτών από τις μανάδες τους, από την, με αυταπάρνηση, προσφορά όσων έμειναν στα μετόπισθεν, από την πρωτοφανή και αξιομνημόνευτη συμμετοχή των γυναικών της Πίνδου, που, μέσα στα χιόνια, μετέφεραν υλικό και πολεμοφόδια σε όσους πολεμούσαν για την πατρίδα μας.

Αυτούς τους απλούς και ανώνυμους σε μας, τους πολλούς Έλληνες, καλούμαστε να μοιάσουμε κι εμείς, στη σύγχρονη πραγματικότητα. Χωρίς να κινδυνολογούμε, χωρίς να κομματιζόμαστε, δηλαδή να κομματιαζόμαστε, προκαλώντας διαιρέσεις και φατρίες, διότι ισχύς μόνον εν τη ενώσει, καλείται ο

καθένας από μάς να ορθώσει το ανάστημά του, ηρωικό και γενναίο, σε κάθε τι που απειλεί την ελευθερία του, το δικαίωμα στη ζωή, την πίστη και τα ιδανικά, που διέπουν και χαρακτηρίζουν την Ελληνορθοδοξία μας, σε ένα παρόν, φαινομενικά ειρηνικό. Η παρουσία ιδανικών στη ζωή μας είναι απαραίτητη, γιατί μόνον αν η ζωή μας χαρακτηρίζεται από αυτά, αποκτά νόημα και σκοπό η ύπαρξή μας.

Η ανακάλυψη αυτών των ιδανικών, η εναρμόνιση της ζωής μας με αυτά, η μεταλαμπάδευσή τους στους νεοτέρους, η προσφορά τους, ως αντίδωρο πνευματικό και πολιτιστικό, στην ευλογημένη Σκανδιναυϊκή Γη που μας φιλοξενεί, όχι μόνο νοηματοδοτεί τη δική μας ζωή, σε σχέση με την καταγωγή και τους προγόνους μας, αλλά και δικαιώνει τη θυσία όλων εκείνων που έδωσαν το αίμα τους, για να μπορούμε εμείς να ονομαζόμαστε ακόμη Έλληνες”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟ:

Σεβαστοί Πατέρες,
Εξοχώτατοι και Εντιμώτατοι Άρχοντες,
Περιούσιε του Θεού λαέ,

Μέσα στο διάβα των χρόνων, τα γεγονότα ενός λαού αποκτούν μια σημαντικότητα διαφορετική και μια οπτική μοναδική, για όποιον επιθυμεί να εντρυφήσει στην ιστορική μνήμη και να μην διαβάζει και απαριθμεί απλά τα γεγονότα. Η εντρύφηση των γεγονότων που απαριθμούν την σύγχρονη ελληνική ιστορία είναι, εν πολλοίς, και γνωριμία με τα πρόσωπα που επάνδρωσαν τις θυσίες, τους αγώνες, τις προσπάθειες αυτές.

Το έπος του ’40, όπως το μεταφέρουν μέσα από τις καταγραφές τους οι ήρωες της Πίνδου και της Ελληνικής μεθορίου, οι υπερασπιστές στο Καλπάκι και στις στοές του θρυλικού Ρούπελ, για να συμπεριλάβουμε και την κατοπινή αντίσταση εναντίον των στρατευμάτων του Γ΄ Ράιχ, είναι ο θρίαμβος του απλού Έλληνα, είναι το μεγαλείο των προσώπων εκείνων που, μέσα από την ανωνυμία τους, κατάφεραν με τις πράξεις του ηρωισμού τους, να διαβούν το κατώφλι της αιωνιότητας.

Το έπος του ’40 ζωγραφίζεται ανάγλυφα και ζωντανά μέσα από τον, με γενναιότητα, αποχαιρετισμό των στρατιωτών από τις μανάδες τους, από την, με αυταπάρνηση, προσφορά όσων έμειναν στα μετόπισθεν, από την πρωτοφανή και αξιομνημόνευτη συμμετοχή των γυναικών της Πίνδου, που, μέσα στα χιόνια, μετέφεραν υλικό και πολεμοφόδια σε όσους πολεμούσαν για την πατρίδα μας.

Αυτούς τους απλούς και ανώνυμους σε μας, τους πολλούς Έλληνες, καλούμαστε να μοιάσουμε κι εμείς, στη σύγχρονη πραγματικότητα. Χωρίς να κινδυνολογούμε, χωρίς να κομματιζόμαστε, δηλαδή να κομματιαζόμαστε, προκαλώντας διαιρέσεις και φατρίες, διότι ισχύς μόνον εν τη ενώσει, καλείται ο καθένας από μάς να ορθώσει το ανάστημά του, ηρωικό και γενναίο, σε κάθε τι που απειλεί την ελευθερία του, το δικαίωμα στη ζωή, την πίστη και τα ιδανικά, που διέπουν και χαρακτηρίζουν την Ελληνορθοδοξία μας, σε ένα παρόν, φαινομενικά ειρηνικό. Η παρουσία ιδανικών στη ζωή μας είναι απαραίτητη, γιατί μόνον αν η ζωή μας χαρακτηρίζεται από αυτά, αποκτά νόημα και σκοπό η ύπαρξή μας.

Η ανακάλυψη αυτών των ιδανικών, η εναρμόνιση της ζωής μας με αυτά, η μεταλαμπάδευσή τους στους νεοτέρους, η προσφορά τους, ως αντίδωρο

πνευματικό και πολιτιστικό, στην ευλογημένη Σκανδιναυϊκή Γη που μας φιλοξενεί, όχι μόνο νοηματοδοτεί τη δική μας ζωή, σε σχέση με την καταγωγή και τους προγόνους μας, αλλά και δικαιώνει τη θυσία όλων εκείνων που έδωσαν το αίμα τους, για να μπορούμε εμείς να ονομαζόμαστε ακόμη Έλληνες.

Με αυτά τα ιδανικά, ως δομικά στοιχεία μιας ζωής, όπου γης, μπορούμε να στραφούμε στην οικουμένη και να διαλαλήσουμε, με παρρησία, τους στίχους του Μενέλαου Λουντέμη:

Κι εσύ φημισμένε, εσύ δοξασμένε, εσύ δυνατέ…
ένα μόνο ξέρε: Πως, όσο ψηλά κι αν ανέβεις,
Ποτέ δε θα φτάσεις το μπόι των χαμηλών
Που θυσιάστηκαν για ψηλά πράγματα!

Επιτρέψτε μου, να κλείσω με τους υπέροχους στίχους του Κυριάκου Ντούμου, μ᾽ ένα απόσπασμα από το τραγούδι του “Δε σε φοβάμαι”, που μελοποίησε ο Γιώργος Παπαδόπουλος, το 2014. Στοίχοι, που μας εμπνέουν, διότι μας υπενθυμίζουν την κοινή πορεία της ομογένειάς μας στη Σκανδιναυΐα, το κοινό μας όραμα, τους κοινούς μας στόχους!

Δε σε φοβάμαι κι ας μου λες, κρατάω μαχαίρι,
έχω στα στήθια μου τους στίχους του Σεφέρη,
έχω του Γκάτσου την Αμοργό, έχω τον Κάλβο, τον Σολωμό.
…… έχω έναν ήλιο φυλαχτό απ’ τη Βεργίνα,
έχω τον Όλυμπο, τον Υμηττό, το Παλαμίδι, την κυρά της Ρω.
…… Δε σε φοβάμαι κι ας μου λες, φύγε σου λέω,
έχω μια θάλασσα αγάπες στο Αιγαίο,
έχω στην Κρήτη ένα Θεό, ένα ακρωτήρι κι ένα σταυρό.
….. Δε σε φοβάμαι κι ας μου λες, φύγε απ’ τη μέση,
έχω ένα δέντρο στην Επίδαυρο φυτέψει,
έχω μια ορχήστρα κι ένα βωμό, έχω το λόγο μου τον τραγικό.
….. Δε σε φοβάμαι, δε σε φοβάμαι,
με την Ελλάδα εγώ ξυπνάω και κοιμάμαι.

Ζήτω η 28η Οκτωβρίου 1940!
Ζήτω το Έθνος!
Ζήτω η Ομογένειά μας στη Σκανδιναυΐα!

ΠΗΓΗ: Metropolis of Sweden

(Το φωτογραφικό υλικό είναι προσφορά του κ. Γιώργου Βασιλείου)